Powszechny

dziennik praw państwa i rządu

dla

cesarstwa austryackiego.

Część CLXI.

Wydana i rozesłana dnia 28. Grudnia.

470.

Rozporządzenie c. k. ministerswa finansów z dnia 2. Grudnia 1850,

obowiązujące w tych krajach koronnych, w których ustawa z dnia 9. Lutego 1850 (dziennik praw państwa część XXII. Nro 50) jest zaprowadzona, z wyjątkiem królestwa Lombardzko-Weneckiego,

dotyczące pytania: przed którym urzędem obowiązane są władze i strony czynić oznajmienia interesów prawnych i czynności urzędowych, podlegających opłacie na mocy ustawy z dnia 9. Lutego 1850; tudzież dotyczące podań i dokumentów pomocnych, w celu wymierzenia należytości wymaganych.

W celu rozwiązania tego pytania: do którego z urzędów, przeznaczonych do wymierzenia i pobierania należytości, opłacać się mających na zasadzie ustawy prowizorycznej z dnia 9. Lutego 1850, należy czynić udzielenia wiadomości i oznajmienia o interesach prawnych i czynnościach urzędowych, opłacie podlegających, rozporządza się w porozumieniu z ministerstwem sprawiedliwości, co następuje:

1. O interesach prawnych, mających na celu przeniesienie własności, użytkowania lub prawa użycia rzeczy nieruchomej, podlegającej podatkowi gruntowemu lub domowemu, obowiązane są tak strony jakoteż władze, czynić oznajmienia zawsze temu urzedowi poborczemu, w którego katastrze podatku gruntowego i budynkowego ta rzecz nieruchoma jest zapisana. Jeżeli rzecz nieruchoma nie podlega podatkowi gruntowemu lub domowemu, oznajmienie uczynić należy temu urzędowi poborczemu, w którego powiecie sąd się znajduje, księgi publiczne względem takowej prowadzący.

Jeżeli rzecz nieruchoma nie jest wciągnięta ani do katastru podatku gruntowego lub budynkowego, ani też do żadnej innej księgi publicznej, należy wnieść oznajmienie do urzędu poborczego tego powiatu, w którym rzecz nieruchoma leży.

2. O interesach prawnych względem rzeczy ruchomyeh, winny są władze, przed które interes takowy przedłożono, udzielać wiadomości urzędowi poborczemu tego powiatu, w którym się władza znajduje.

3. Wciągania do ksiąg publicznych:

a) w celu nabycia prawa własności, użytkowania, lub użycia rzeczy nieruchomych, należy oznajmiać tam, gdzie odpowiedni interes prawny wedle pierwszego ustępu niniejszego rozporządzenia oznajmiony być winien.

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

CLXI. Stück.

Ausgegeben und versendet am 28. December 1850.

470.

Verordnung des Finanzministeriums vom 2. December 1850,

gültig für die Kronländer, in welchen das Gesetz vom 9. Februar 1850 (Reichsgesetzblatt vom Jahre 1850, XXII. Stück, Nr. 50) wirksam ist, mit Ausschluss des lombardisch-venetianischen Königreiches,

über die Frage, bei welchem Amte die nach dem provisorischen Gesetze vom 9. Februar 1850 gebührenpflichtigen Rechtsgeschäfte und Amtshandlungen von den Behörden und Parteien anzuzeigen sind, und über die zu diesem Zwecke und zum Behufe der Gebührenbemessung erforderlichen Angaben und Behelfe.

In Absicht auf die Frage, an welches zur Bemessung und Einhebung der im Grunde des provisorischen Gesetzes vom 9. Februar 1850 zu entrichtenden Gebühren bestimmte Amt die Mittheilungen und Anzeigen der gebührenpflichtigen Rechtsgeschäfte und Amtshandlungen zu geschehen habe, wird im Einvernehmen mit dem Justizministerium festgesetzt:

1. Rechtsgeschäfte, welche die Uebertragung des Eigenthumes, Fruchtgenusses oder Gebrauchsrechtes einer unbeweglichen, der Grund- oder Gebäudesteuer unterliegenden Sache zum Gegenstande haben, sind sowohl von den Parteien, als von den Behörden stets jenem Steueramte anzuzeigen, in dessen Grund- und Gebäudesteuer-Kataster diese unbewegliche Sache vorgeschrieben ist. Unterliegt die unbewegliche Sache nicht der Grund- oder Haussteuer, so ist die Anzeige bei dem Steueramte, in dessen Bezirk das Gericht, welches die öffentlichen Bücher darüber führt, seinen Standort hat, zu machen.

Ist die unbewegliche Sache weder in dem Grund- oder Gebäudesteuer-Kataster, noch in einem andern öffentlichen Buche eingetragen, so ist die Anzeige an das Steueramt des Bezirkes, in welchem die unbewegliche Sache liegt, zu übergeben.

2. Rechtsgeschäfte über bewegliche Sachen sind von den Behörden, bei denen ein solches Geschäft vorkommt, dem Steueramte des Bezirkes, in welchem sich die Behörde befindet, mitzutheilen.

3. Eintragung in die öffentlichen Bücher

a) *zur Erwerbung des Eigenthumsrechtes, Fruchtgenusses oder Gebrauchsrechtes unbeweglicher Sachen sind dort anzuzeigen, wo das diessfällige Rechtsgeschäft nach dem ersten Absatze dieser Verordnung anzuzeigen ist.*

b) o wciągnieniu innych praw do ksiąg publicznych, należy udzielać wiadomości temu urzędowi poborczemu, w którego powiecie sąd się znajduje. Do oznajmień takowych, ten sąd jest obowiązany, który wprost doręczyć winien polecenie wciągnienia urzędowi, do prowadzenia ksiąg publicznych ustanowionemu.

4. Wyroki sądowe winien ten sędzia, który w pierwszej instancyi wyrok wydał, udzielać temu urzędowi poborczemu, w którego powiecie tenże ma siedzibę swoję.

5) Sąd masę spadkową pertraktujący, obowiązany jest urzędowi poborczemu, w którego powiecie się znajduje, udzielić nawet wtenczas wykazów puścizn, jeżeli w puściźnie znajdują się rzeczy nieruchome, należące do innego powiatu poborczego. W kwicie, wydanym przez urząd poborczy na zapłacone należytości za przeniesienie majątku z powodu śmierci, będą pojedynczo wyrażone wszystkie realności, od których należytość zapłaconą została według pozycyi taryfowej $^{37}/_{106}$ B. i wedle uwagi 1. przy tejże pozycyi, ażeby strona udowodnić mogła zapłacenie należytości przed tym urzędem poborczym, któremu udzielać należy wiadomości o dozwoleniu wciągnienia do ksiąg publicznych w celu nabycia prawa własności, użytkowania lub prawa użycia tej nieruchomej rzeczy.

6. Strony są obowiązane w podaniach swoich, pociągających za sobą oznajmianie do urzędów poborczych o interesach prawnych lub czynnościach urzędowych, względem rzeczy nieruchomych, te data wyszczególnić, które władzom wiedzieć potrzeba, do dokładnego wykonania tego rozporządzenia. W razie jeżeli się strony domagają upuszczenia należytości, dopuszczalnego na mocy rozrządzenia ministerstwa finansów z dnia 3go Maja 1850 (dziennik pr. pań. LIV), obowiązane są przedłożyć czyli to w oryginale, czyli też w odpisie uwidymowanym, wolnym od stępla, albo wyciąg z księgi publicznej, w której się znajduje zapisane przedostatnie nabycie rzeczy nieruchomej, albo dokument prawny, zaopatrzony potwierdzeniem wciągnienia onegoż do księgi publicznej, na zasadzie którego, nabycie prawa własności, użytkowania lub użycia, na rzecz tej osoby wciągnionem zostało, z której te prawa na nie spłynęły.

7. Urzędy, do prowadzenia ksiąg publicznych ustanowione, mające na sobie wciągania, wymienione w ustępie 3. *a*) przepisu niniejszego, winny są, według §. 47 ustawy prowizorycznej z dnia 9. Lutego 1850, o ciężarach, przyjętych domniemanym sposobem przez wciągniony interes prawny, t. j. o takich, które w dokumencie prawnym nie są wyraźnie wymienione, udzielić wiadomości za pomocą wyciągu z księgi publicznej, załączając oraz wciągnione dokumenta i akta pomocne, temu urzędowi poborczemu, któremu na mocy tegoż ustępu, w celu wymierzenia należytości, oznajmienie uczynić należy. Zaniechanie tego przepisu, pociąga za sobą odpowiedzialność za pokrzywdzenie, na które skarb publiczny przez to został narażony.

Krauss m. p.

b) *Eintragungen anderer Rechte sind dem Steueramte, in dessen Bezirke das Gericht sich befindet, mitzutheilen. Die Mittheilung liegt jenem Gerichte ob, welches die Anordnung der Eintragung dem mit der Führung der öffentlichen Bücher beauftragten Amte unmittelbar zuzustellen hat.*

4. Gerichtliche Erkenntnisse sind von dem Richter, welcher das Erkenntniss in erster Instanz geschöpft hat, demjenigen Steueramte mitzutheilen, in dessen Bezirke derselbe seinen Standort hat.

5. Die Nachweisungen der Verlassenschaften sind von der Abhandlungs-Instanz dem Steueramte, in dessen Bezirk sie sich befindet, auch dann mitzutheilen, wenn in dem Nachlasse unbewegliche Sachen sich befinden, welche zu einem anderen Steuerbezirke gehören. In der Quittung des Steueramtes über die für die Vermögensübertragung von Todeswegen entrichteten Gebühren werden alle Realitäten einzeln angegeben, von welchen die Gebühr nach der Tarifpost 106 B und der Anmerkung 1 zu dieser Post entrichtet wurde, damit die Partei sich bei dem Steueramte, welchem die Mittheilung von der bewilligten Eintragung in die öffentlichen Bücher zur Erwerbung des Eigenthumsrechtes, Fruchtgenusses oder Gebrauchsrechtes dieser unbeweglichen Sachen zukommt, über die Gebührenentrichtung ausweisen könne.

6. Die Parteien sind verpflichtet, in ihren Eingaben, welche die Mittheilung von Rechtsgeschäften oder Amtshandlungen in Betreff unbeweglicher Sachen an die Steuerämter zur Folge haben, jene Daten anzugeben, welche zum richtigen Vollzuge dieser Anordnung den Behörden zu wissen erforderlich sind. Sie sind ferner gehalten, wenn sie den nach dem Finanzministerial-Erlasse vom 3. Mai 1850, Reichsgesetzblatt LIV, zulässigen Gebührennachlass ansprechen, entweder einen Extract aus dem öffentlichen Buche, in welchem die zuletzt vorhergegangene Erwerbung der unbeweglichen Sache eingetragen ist, oder die mit der Eintragungsclausel versehene Rechtsurkunde im Grunde deren die Erwerbung des Eigenthumsrechtes, Fruchtgenusses oder des Gebrauchsrechtes zu Gunsten derjenigen Person, von welcher die Uebertragung dieser Rechte an sie erfolgte, eingetragen erscheint, entweder im Originale oder in vidimirter stämpelfreier Abschrift, beizubringen.

7. Diejenigen zur Führung der öffentlichen Bücher bestellten Aemter, welche die im Absatze 3 a) dieser Vorschrift gedachten Eintragungen zu vollziehen haben, sind verpflichtet, in Gemässheit des §. 47 des provisorischen Gesetzes vom 9. Februar 1850 die stillschweigend durch das eingetragene Rechtsgeschäft übernommenen Lasten, das ist diejenigen, welche in der Rechtsurkunde nicht ausdrücklich angeführt sind, mittelst eines Auszuges aus dem öffentlichen Buche dem Steueramte, an welches nach diesem Absatze zum Behufe der Gebührenbemessung die Anzeige zu erstatten ist, zugleich mit den eingetragenen Urkunden und Behelfen mitzutheilen. Die Unterlassung begründet die Haftung für die Verkürzung, welcher der Staatsschatz durch dieselbe ausgesetzt wurde.

Krauss *m. p.*

471.

Rozrządzenie ministerstwa finansów z dnia 17. Grudnia 1850,

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, z wyjątkiem królestwa Lombardzko-Weneckiego,

którem obwieszcza się postępowanie z wylosowanemi na dniu 16. Grudnia b. r. niemieckiemi biletami pieniężnemi 6-krajcarowemi, Seryi pod literą N. 1.

Przy przedsięwziętem na dniu 16. b. m. wylosowaniu niemieckich biletów pieniężnych, wyciągnięto Seryę litery N. 1. biletów 6-krajcarowych.

Przetoż każdy literą N. 1. oznaczony bilet pieniężny 6-krajcarowy, w przeciągu dwóch miesięcy, począwszy od 16. Lutego 1851, za sześć krajcarów srebrną monetą zdawkową w n. a. stanowym nadpoborczym urzędzie we Wiedniu, jakoteż w krajowych głównych (poborczych) kasach w krajach koronnych wymienionym być może.

Wszelakoż i po upływie tegoż terminu te wylosowane pieniężne bilety, równie jak niewylosowane, we wszystkich publicznych kasach i nadal jeszcze za gotówkę przyjmowane będą.

Krauss m. p.

472.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z d. 18. Grudnia 1850.

moc mające w całej monarchii,

którem się postanawia, aby w razie przyaresztowania urzędników lub sług, ustanowionych przy kolejach żelaznych, telegrafach (dalopisach) **rządowych i urzędzie pocztowym, natychmiast o tem doniesienia uczyniono do ich przełożonych bezpośrednio im nadwładnych.**

Z powodu zaszłych przypadków, w których niespodziane przyaresztowanie urzędników lub sług, przy kolejach żelaznych i zakładzie pocztowym ustanowinonych, nie uwiadomiwszy o tem ich przełożonych, znaczne sprawiło zamieszania w służbie żelazno-kolejnej, lub pocztowej, widzi się c. k. ministeryum sprawiedliwości spowodowanem, w porozumieniu z ministerstwem handlu i budowli publicznych, polecić wszystkim sądom, prokuratorstwom rządowym i władzom bezpieczeństwa, ażeby takowe w każdym przypadku przyaresztowania urzędnika lub sługi, przy kolei żelaznej, rządowej czy prywatnej, siłą parową prowadzonej, przy telegrafach (dalopisach) rządowych lub przy poczcie ustanowionego, bez różnicy, czy przyaresztowanie to przedsięwzięto w toku postępowania karnego, czy w celu wykonania kary, uwiadamiały o tem bezpośrednio przełożonego onegoż, a to, jeżeli się stać może, bez przeszkody dla postępowania i jeżeli nie zachodzą szczególne w tem trudności, przed przedsięwzięciem przyaresztowania, oprócz tego zaś bezwłocznie po przyaresztowaniu już uskutecznionem.

Schmerling m. p.

473.

Cesarskie rozporządzenie z dnia 20. Grudnia 1850,

obowiązujące w całem państwie,

mocą którego rozporządza i począwszy od 1. Stycznia 1851 r. wprowadza się w wykonanie niektóre zmiany w patencie z dnia 4go Marca 1849 (tomu uzupełniającego dziennika praw państwa N. 153) o urządzeniu dziennika praw państwa i o dniu, od którego począwszy, obowiązującej mocy nabywają obwieszczone tym dziennikiem ustawy i rozporządzenia.

W celu uchylenia trudności, jakie według dotychczasowego doświadczenia wynikają z rozporządzenia, przepisanego patentem z dnia 4-go Marca 1849 r. (tomu uzu-

471.

Erlass des Finanzministeriums vom 17. December 1850,

wirksam für alle Kronländer, mit Ausnahme des lombardisch-venetianischen Königreiches

womit die Behandlung der am 16. December l. J. verlosten deutschen Münzscheine zu 6 kr., Serie Buchstabe N. 1, kundgemacht wird

Bei der am 16. l. M. stattgehabten Verlosung deutscher Münzscheine ist die Serie Buchstabe N. 1, der Scheine zu 6 kr. gezogen worden.

Hiernach kann jeder mit dem Buchstaben N. 1 bezeichnete deutsche Münzschein zu 6 kr., innerhalb zweier Monate vom 16. Februar 1851 angefangen, gegen sechs Kreuzer in Silberscheidemünze bei dem niederösterreichisch-ständischen Obereinnehmeramte in Wien, und bei den Landeshaupt- (Einnahms-) Cassen in den Kronländern umgewechselt werden.

Uebrigens werden die verlosten Münzscheine, nach Ablauf der obigen Frist, gleich den nicht verlosten, bei allen öffentlichen Cassen noch fortan statt Barem angenommen.

Krauss m. p

472.

Verordnung des Justizministeriums vom 18. December 1850,

gültig für den Umfang der ganzen Monarchie,

womit im Falle der Verhaftung von Beamten oder Dienern der Eisenbahnen, Staatstelegraphen und des Postwesens die Erstattung der unverzüglichen Anzeige an deren unmittelbare Vorgesetzte vorgeschrieben wird.

Aus Anlass vorgekommener Fälle, in welchen durch unvermuthete Verhaftnehmung von Beamten oder Dienern von Eisenbahnen und des Postwesens, ohne dass deren Vorgesetzte davon in Kenntniss gesetzt wurden, beträchtliche Störungen des Eisenbahn- oder Postdienstes hervorgerufen wurden, findet sich das Justizministerium im Einvernehmen mit dem Ministerium des Handels und der öffentlichen Bauten veranlasst, sämmtliche Gerichte, Staatsanwaltschaften und Sicherheitsbehörden anzuweisen, dass sie in jedem Falle der Verhaftung eines im Dienste einer mit Dampfkraft betriebenen Staats- oder Privateisenbahn, der Staatstelegraphen oder des Postwesens angestellten Beamten oder Dieners, diese Verhaftung mag im Zuge des Strafverfahrens oder zum Behufe der Strafvollstreckung geschehen, den unmittelbaren Vorgesetzten desselben davon und zwar, wenn es ohne Nachtheil für das Verfahren geschehen kann, und keine besonderen Bedenken entgegen stehen, vor der Verhaftungs-Vornahme, ausserdem aber unverzüglich nach derselben in Kenntniss setzen.

Schmerling m. p.

473.

Kaiserliche Verordnung vom 20. December 1850,

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches,

wodurch mehrere Abänderungen an dem Patente vom 4. März 1849 (Ergänzungsband des Reichsgesetzblattes, Nr. 153) über die Einrichtung des Reichsgesetzblattes und den Anfangstag der Verbindlichkeit der durch dasselbe kundgemachten Gesetze und Verordnungen verordnet und vom 1. Jänner 1851 angefangen in Wirksamkeit gesetzt werden.

Um die nach der bisherigen Erfahrung aus der in dem Patente vom 4. März 1849, (Nr. 153 des Ergänzungbandes des Reichsgesetzblattes) angeordneten Betheilung aller Ge-

pełniającego dziennika praw państwa Nro 153), ażeby wszystkie gminy obdzielone zostały dziennikiem praw państwa, tudzież w celu uczynienia możliwem, aby gminy każdego pojedynczego kraju koronnego tylko z jednego dziennika praw zasięgać mogły wiadomości o wszystkich ustawach i rozporządzeniach, bezpośrednio w nim obowiązujących, rozporządzam na wniosek Mego ministra sprawiedliwości i za poradą Mojej Rady ministrów, co następuje:

§. 1.

Od 1-go Stycznia 1851 zacząwszy, ustaje w całym obrębie państwa włożony na wszystkie gminy w §. 9. patentu z d. 4 Marca 1849 r. obowiązek do sprawiania dziennika praw państwa, a na przyszłość obowiązane będą gminy tylko do trzymania dziennika ustaw krajowych i rządowych, tego kraju koronnego, do którego należą, a to w językach krajowych, w gminie używanych.

§. 2.

Od tego samego dnia zacząwszy, wypuszczać należy z dzienników ustaw krajowych i rządowych każdego kraju koronnego, cytaty, przepisane w §. 5-m lit *a.* rzeczonego patentu.

§. 3.

Przeciwnie zaś, należy zamieszczać w każdym dzienniku ustaw krajowych, a to we wszystkich jego wydaniach, zawarte w powszechnym dzienniku praw państwa i rządu wszystkie ustawy i rozporządzenia, w całym ich tekście, mające moc obowiązującą w tym kraju koronnym, w którym tenże dziennik ustaw krajowych wydawanym bywa, z powołaniem liczb tak części jak pojedynczych numerów, tudzież z oznaczeniem dni, w których dotycząca część dziennika praw państwa wyszła w wydaniu wyłącznie niemieckiem i w odpowiedniem wydaniu dwujęzykowem.

§. 4.

Moc obowiązującą, zawartych w dzienniku praw państwa, ustaw i rozporządzeń, należy z reguły zawsze jeszcze liczyć od dnia, w którym dziennik praw państwa wydanym został, bez względu na zamieszczenie takowych do pojedynczych dzienników ustaw krajowych, jednakowoż początek tego obowiązywania, ustanowiony w §. 3. tylekroć rzeczonego patentu na dzień 30. po upływie tego dnia, w którym odpowiedni dziennik praw państwa wydanym i rozesłanym został, rozciąga się do dnia 45-go, wyjąwszy pojedyncze przypadki, w których początek tego obowiązywania szczególnem postanowieniem naznaczony będzie.

§. 5.

Wszystkie inne postanowienia tylekroć wspomnianego patentu z dnia 4. Marca 1849 r. i Mojego rozporządzenia z dnia 7. Grudnia 1849 r. (Nr. 31. dziennika praw państwa) względem urządzenia dziennika praw państwa i dzienników ustaw krajowych, pozostają w swej mocy.

Franciszek Józef m. p.

Schmerling m. p.

meinden dem Reichsgesetzblatte entstehenden Schwierigkeiten zu beseitigen, und um den Gemeinden jedes einzelnen Kronlandes die Kenntnissnahme aller für dasselbe unmittelbar geltenden Gesetze und Verordnungen aus einem einzigen Gesetzesblatte zu ermöglichen, verordne Ich auf den Antrag Meines Ministers der Justiz und über Einrathen Meines Ministerrathes, wie folgt:

§. 1.

Vom 1. Jänner 1851 angefangen hat im ganzen Umfange des Reiches die in dem §. 9 des Patentes vom 4. März 1849 angeordnete Verpflichtung aller Gemeinden zur Anschaffung des Reichsgesetzblattes aufzuhören, und es sind dieselben in Zukunft nur zur Anschaffung des Landesgesetz- und Regierungsblattes desjenigen Kronlandes, dem sie angehören, in den in der Gemeinde üblichen Landessprachen zu verpflichten.

§. 2.

Von eben jenem Zeitpuncte angefangen haben aus den Landesgesetz- und Regierungsblättern der einzelnen Kronländer die in dem §. 5, lit. a), des gedachten Patentes angeordneten Citate wegzufallen.

§. 3.

Dagegen sind in jedes Landesgesetzblatt, und zwar in allen Ausgaben desselben, aus dem allgemeinen Reichsgesetz- und Regierungsblatte, mit Beziehung auf die Zahlen des Stückes und der einzelnen Nummer, so wie mit Bezeichnung der Tage, an welchen das betreffende Stück des Reichsgesetzblattes in der deutschen Allein- und in der entsprechenden Doppelausgabe erschienen ist, alle diejenigen Gesetze und Verordnungen im vollen Texte aufzunehmen, welche in jenem Kronlande Wirksamkeit haben, in welchem dieses Landesgesetzblatt ausgegeben wird.

§. 4.

Die verbindende Kraft der in dem Reichsgesetzblatte enthaltenen Gesetze und Verordnungen soll zwar in der Regel noch immer von dem Tage, an welchem das Reichsgesetzblatt ausgegeben wird, und unabhängig von ihrer Aufnahme in die verschiedenen Landesgesetzblätter berechnet werden, jedoch wird der im §. 3 des mehrgedachten Patentes auf den dreissigsten Tag nach Ablauf desjenigen Tages, an welchem das bezügliche Reichsgesetzblatt ausgegeben und versendet wird, festgesetzte Anfangspunct dieser Wirksamkeit auf den fünf und vierzigsten Tag erweitert, in so ferne in einzelnen Fällen nicht eine besondere Bestimmung über den Anfangspunct dieser Wirksamkeit angeordnet wird.

§. 5.

Alle übrigen Bestimmungen des mehrgedachten Patentes vom 4. März 1849 und Meiner Verordnung vom 7. December 1849 (Nr. 31 des Reichsgesetzblattes) über die Einrichtung des Reichsgesetzblattes und der Landesgesetzblätter haben aufrecht zu bleiben.

Franz Joseph m. p.

Schmerling m. p.